

ת"פ 1241/08/20 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד עדיאל גינזברג

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 1241-08-20 מדינת ישראל נ' גינזברג

בפני	כבוד השופט יריב בן דוד
מאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד	עדיאל גינזברג
נאשמים	ע"י ב"כ עו"ד שמואל לוינסטיין

החלטה

רקע וטענות הצדדים

1. בפני בקשה לקבלת חומרי חקירה.

ברקע, כתב אישום המייחס למבקש עבירת תקיפה סתם ביום 22.8.19 של המתלונן א' (להלן: "הקטין") יליד 2008.

2. מתבקשים המסמכים הבאים:

א. דיסק חקירת הקטין.

ב. "כל חומר שעמד לעיון חוקרת הילדים הגב' מירית דהן לרבות **סיכום הערכה פסיכיאטרית מתאריך 22.7.17 וחוו"ד פסיכולוגית מתאריך 10.7.17** הנוגעות לעד תביעה 9" (הדגשה במקור- יבד).

3. לטענת ב"כ המבקש עולה מחומר החקירה הגלוי כי טרם חקירת הקטין עמדו בפני חוקרת הילדים מסמכים רפואיים/פסיכולוגיים בדבר מצבו, ומן הראוי שאלו יועמדו לרשותו עובר לחקירתו של הקטין בבית המשפט.

נטען כי מלכתחילה לא היה מקום לחקירת ילדים בתיק זה נוכח סוג העבירה בה נחשד והואשם הנאשם בסופו של יום, כך שיש לגזור גזירה שווה בין המצב הנתון לבין מצב בו מסמכים דומים היו מונחים בפני חוקר משטרה בעת חקירת קטין, שאז (לטענת ב"כ המבקש) ברי כי מדובר היה בחומר חקירה אשר יש להעבירו לידי ההגנה.

4. אין מחלוקת בין הצדדים בענין היות דיסק חקירת הקטין בבחינת חומר חקירה בו רשאי הסגור לעיין. ברם, עמדת המאשימה היא כי היות ומדובר בדיסק חקירה של קטין אשר אם יועתק ויוצא מחוץ לתחומי משרדי התביעה יש ויפגעו פרטיותו ואינטרסים נוספים של הקטין, על ב"כ המבקש לצפות בדיסק חקירת הקטין במשרדה, בדומה להסדר שבסעיף 5ב(א)(3) בחוק לתיקון דיני ראיות (הגנת ילדים), תשט"ו-1955 (להלן: "**חוק לתיקון דיני ראיות**"), ולא לאפשר לו להעתיקו.

בענין זה טען המבקש כי היות והוראות סעיף 5ב(א)(3) לחוק לתיקון דיני ראיות אינן חלות נוכח סעיף העבירה שבכתב האישום, לא ניתן לאמץ עמדה זאת של התביעה, ובהעדר מקור נורמטיבי אחר עליה להעביר את העתק דיסק החקירה לידי.

5. אשר למסמכים רפואיים/פסיכולוגים של הקטין שעמדו בפני חוקרת הילדים טרם חקירתו, נטען על ידי ב"כ המאשימה כי אינם מהווים חומר חקירה, כי יש בהם לפגוע בצנעת הפרט של הקטין ומשכך אין להורות על מסירת חומר זה להגנה.

דיון והכרעה

דיסק סרטון חקירת הקטין:

6. המקור הנורמטיבי לעיון והעתקת חומרי חקירה מצוי בסעיפים 74 ו-75 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב 1982 (להלן: "**חסד"פ**")

על פי סעיף 74(א)(1) לחסד"פ, משהוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסנגורו לעין בחומר החקירה ולהעתיקו.

על פי סעיף 75 לחסד"פ עיון בחומר החקירה או העתקתו יהיו במשרדי התביעה או במקום אחר שהתובע הועיד לכך ובמעמד אדם שהתובע מינה.

הנה כי כן, להגנה זכות על פי דין לעין בחומרי החקירה ולהעתיקם, ובלבד שהדבר יעשה במקום ספציפי ובפיקוח אדם מטעם התובע.

7. בהינתן כי להגנה זכות לעיון בחומרי החקירה ולהעתיקם תחת הסייגים שלעיל, נדרשת הצגת מקור נורמטיבי אחר המסייג זכות זאת.

לטענת המאשימה על בית המשפט לעשות היקש מהוראות סעיף 5ב(א)(3) לחוק לתיקון דיני ראיות ולאסור את העתקת דיסק חקירת הקטין בתיק זה, בעיקר מטעמי הגנה על זכות הקטין לפרטיות.

8. סבורני כי אין לקבל עמדה זאת. הוראות סעיף 5ב(א)(3) לחוק לתיקון דיני ראיות לא רק שאינן מאפשרות היקש במקרה דנן אלא מלמדות על כלל לאו ממנו נשמע הן.

סעיף 5ב(א)(3) לחוק לתיקון דיני ראיות:

הוראות סעיפים 74 ו-75 לחוק סדר הדין הפלילי יחולו על קלטת חקירה ועל תמליל, בשינויים אלה:

(1) התובע יעביר לידי הנאשם את התמליל;

(2) הנאשם זכאי להאזין לקלטת החקירה, לצפות בה, ולהשוות את תוכנה לאמור בתמליל;

(3) הנאשם אינו זכאי להעתיק את קלטת החקירה, להוציאה ממקום הימצאה הקבוע או לקבל לידי את העתקה, אלא אם כן הורה בית משפט אחרת, מטעמים מיוחדים שיפרט; הורה בית משפט כאמור, חייב הנאשם להחזיר את קלטת החקירה וכל העתק שלה, וכן את התמליל, לתיק בית המשפט, בתום ההליך

המשפטי, אלא אם כן קבע בית המשפט מועד אחר להחזרתם כאמור.

9. יוצא אפוא כי המחוקק בחר לסייג את הוראות סעיפים 74 ו-75 לחסד"פ במצב דברים בו חל החוק לתיקון דיני ראיות. בהעדר מחלוקת כי במקרה דנן לא חל החוק לתיקון דיני ראיות נוכח סעיף העבירה בו הואשם הנאשם, לא חל האיסור הנ"ל על העתקת קלטת החקירה. משכך, אין מקום לאסור על העתקתה על ידי ההגנה.

10. לפיכך, המאשימה מתבקשת לאפשר את העתקת דיסק חקירת הקטין ללא דיחוי בשים לב למועד שמיעת הראיות הקרוב בתיק.

ב"כ הנאשם מתבקש שלא לאפשר העתקת דיסק החקירה על ידי גורמים שלישיים ולא להוציאו מתחומיו.

מסמכים רפואיים/פסיכולוגיים אשר עמדו בפני חוקרת הילדים:

11. כידוע, השאלה אם יש לראות בחומר מסוים חומר חקירה מוכרעת על פי מבחן הרלוונטיות, בו יבחן בית המשפט את "טיבו של החומר ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי אשר במסגרתו הוא מבוקש" [ר' בש"פ 11042/04 פלוני נ' מדינת ישראל (24.5.2021), בש"פ 2968/21 אלעמרני נ' מדינת ישראל (24.5.2021), יצחק עמית "חסינות ואינטרסים מוגנים: הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי" 217-227 (2021)].

בגדר מבחן זה בוחן בית המשפט את טיבו של החומר ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי אשר במסגרתו הוא מבוקש [ר' למשל בש"פ 2968/21 נאסר אלטורי נ' מדינת ישראל (24.5.2021)].

12. מבחן עזר משמעותי לשאלת סיווג מסמכים כחומרי חקירה הוא בירור עובדתי ביחס לחומר שבפועל לא נאסף על ידי הרשות החוקרת, ושבשל כך אינו מצוי בידי התביעה, שאז ככל הנראה אינו בגדר חומר חקירה בר גילוי [ר' בש"פ 194/21 רמי יוגב נ' מדינת ישראל (25.1.21)]. נקבע בענין זה כי במסגרת הליכי הגילוי לפי סעיף 74 לחסד"פ, המדינה חייבת לתת לנאשם רק את מה שיש לה, ולא את מה שאין לה, ולנאשם אין כל זכות להשלמת חקירה [בש"פ 2447/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.8.2016)].

כן יש לשקול האם מדובר בחומרים שחשיפתם עלולה לפגוע בחסיון, בזכויות קורבן עבירה או באינטרסים מוגנים של צדדים שלישיים [בש"פ 2565/17 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו)].

13. במקרה דנן ניתנה עדות הקטין בפני חוקרת הילדים מסיבה שלא הובררה עד תום. בין אם מדובר בטעות ובין בצורך משפטי שהיה קיים במועד חקירת התיק (ודוק, הדבר נטען על ידי ב"כ המאשימה כאפשרות ללא שהוכח -יבד), התוצאה היא שממצאי מהימנות בתיק זה יתקבלו רק לאחר עדותו של הקטין בבית המשפט. בכך יהיה כדי לאפיין את עניינו של הקטין באופן הדומה לכל עד העומד בפני חקירה נגדית ונתון להתרשמות בית המשפט. סבורני כי גם אם היתה נאסרת עדות הקטין בבית המשפט, לא ניתן היה לקבל את הטענה ולפיה מסמכים רפואיים/פסיכולוגיים אשר הונחו בפני חוקרת ילדים עובר לחקירתו של קטין יוגדרו "אוטומטית" כחומרי חקירה.

14. כבכל תיק, יש לשקול את רלוונטיות החומרים להליך הנדון, ואת עוצמת פגיעתם בצדדים שלישיים. במקרה דנן, ועוד לפני שבית המשפט עיין בחומרים המבוקשים, דומה כי מדובר ב"מסע דיג" אסור מצד ההגנה אשר מודעת, לאחר עיון בחומר הגלוי, לכך שקיימים בעניינו של הקטין מסמכים רפואיים/פסיכולוגיים, וכן לדברי אחיו של הקטין אשר העיד בבית המשפט ומסר ביחס לאחיו כי "...הוא לא ילד רגיל...הוא על הרצף..." (ר' עדותו מיום 24.10.22 בעמ' 23 ש' 1). ההגנה מניחה בעתירתה כי היות וכך, ישנה רלוונטיות למסמכים המבוקשים מבלי לדעת את תוכנם, את הקשרם, ואת מידת הרלוונטיות לתיק זה. די להגנה בעובדה שחוקרת הילדים עיינה באותם מסמכים עובר לחקירתו של הקטין על ידה.

סבורני כי אין לקבל עמדה זאת. עיון חוקרת הילדים במסמכים המבוקשים טרם חקירת הקטין, כל שכן במצב דברים בו עדותה **אינה** ניתנת תחת עדותו של הקטין, לא מביא כשלעצמו לסיווג אותם מסמכים תחת הגדרת "חומרי חקירה". בוודאי שעצם קיומם של מסמכי הערכה רפואיים/פסיכולוגיים של קטין מתלונן לא מביא לסיווגם כחומרי חקירה. ההגנה לא הצביעה על כל רלוונטיות של מסמכים אלו להגנת הנאשם.

זאת ועוד, מסמכים אלו לא נאספו ונרשמו על ידי המאשימה במהלך חקירת התיק, והיה קיים צורך לפנות אל חוקרת הילדים עובר לדין בבקשה זאת על מנת להעבירם לעין בית המשפט טרם הכרעה.

15. כמעט למעלה מן הצורך בשלב זה, בו לא הצביעה ההגנה על ראשית רלוונטיות המסמכים המבוקשים להגנת הנאשם, עיינתי במסמכים אותם קיבלה המאשימה מחוקרת הילדים. לאחר עיון במסמכים אלו, אשר נערכו בשנת 2017 (האירוע הנדון בכתב האישום הוא משנת 2019- יבד), סבורני כי אין בהם רלוונטיות ממשית להגנת הנאשם וכן קיים בהם פוטנציאל פגיעה בפרטיות הקטין ובחסינו הרפואי שלא לצורך.

אשר על כן, אינני סבור כי מדובר בחומרי חקירה אשר יש להעבירם לידי ההגנה ואני מורה על דחיית הבקשה במישור זה.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ג, 29 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.